

alle tre Forslag under et, idet man mener, at navnlig §§ 1 og 2 i Ændringsforslaget staa i naturlig Forbindelse med hinanden. Endelig skal jeg bemærke, at det er sket tidligere, naar Forandring i Konkursloven er foretaget, at man har optrykt de Paragraffer, med Hensyn til hvilke Forandring er sket, og affattet Loven som en forandret Affattelse af vedkommende Paragraf. Det forbeholder Udvalget sig at gøre til 3die Behandling, for saa vidt Tinget vedtager, hvad vi have foreslaaet, hvilket jeg hermed skal anbefale.

Justitsministeren (Goos): Jeg anser de af Udvalget stillede Forslag for Forbedringer i Forhold til Forslaget, som det oprindeligt var forelagt. Det gælder navnlig om § 2, der indeholder det, Forslaget oprindeligt tilsigtede. Jeg anser ligeledes den Udvidelse af Grundtanken, der er given i Konkurslovens § 21, for rigtig. Det er det, der er Genstand for § 1 i Forslaget. Endelig finder jeg ogsaa, at det, der er udtrykt i § 3 og i den ærede Ordførers Underændringsforslag, er rigtigt og paa en hensigtsmæssig Maade fjerner den Tvivl, som Forslaget ellers kunde foranledige. Jeg kan altsaa tiltræde alle disse Forslag ligesom ogsaa den endelige Form, Udvalget vil give Forslaget til 3die Behandling, og som jeg anser for højst ønskelig ved en saadan systematisk Lov som den foreliggende.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Der er en Bemærkning, jeg ønsker at føje til mine forrige Udtalelser; det er den, at der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt Udlæg til Ejendom under særlige Omstændigheder rammes af Lovforslaget eller ikke. Jeg sigter herved til det Udlæg, der ofte finder Sted ved Føgden til den Pant- eller Udlægshaver, som paa Tvangsauktion er bleven højstbydende paa en Ejendom og forlanger sig Ejendommen udlagt for det højeste Bud. Med Hensyn hertil vil jeg bemærke, at det Udlæg til Ejendom, som foregaar paa denne Maade, efter min Mening aldeles ikke berøres af det Forslag, vi her stille. Hvis der skal være Tale om at afkræfte et saadant Udlæg til Ejendom, vil det kun kunne finde Sted under Forudsætning af, at det Grundlag, paa hvilket selve Tvangsauktionen er afholdt, vil kunne afkræftes; altsaa hvis Tvangsauktionen skulde være afholdt i Henhold til Forlig, som er afsluttet, eller Dom, som er afsagt i en Sag, der er inkamneret, i det kritiske Tidsrum.

Jeg anser det for ganske selvfølgelig, jeg har derfor ment, at det ikke var nogen Nødvendighed her at optage en særlig Bestemmelse derom.

Oct. Hansen: Jeg er ganske enig med min ærede Medforslagsstiller i, hvad han sidst ytrede, at, naar der foreligger et saadant Udlæg til Ejendom ved Føgden af en fast Ejendom, kan der ikke være Tale om at omstøde det, uden at det Grundlag, i Henhold til hvilket Udlæget i fast Ejendom er sket, nemlig almindelig Udlæg ved Forauktionering, bliver — og kan — omstødes. Men det forekommer mig ogsaa noget tvivlsomt, om selv i det Tilfælde, at det oprindelige Udlæg, Udlæget til Forauktionering, bliver omstødt, det da skulde have den Virkning, at det Udlæg til Ejendom, som senere er sket ved Føgden, ogsaa skulde falde bort; men vi have udtrykkelig ikke villet komme ind paa dette Spørgsmaal, idet vi i det hele taget have ment, at Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Transaktioner, der have fundet Sted, efter at det første Udlæg er gjort — og navnlig Transaktioner med Trediemand — berøres ved denne Afkræftelse, ikke kan udredes ved denne Lov. Jeg tror at kunne sige som almindelig Regel, at Transaktioner ved 3die Mand og navnlig det, at en Ting sælges til 3die Mand paa Løsoerauktion, naturligt er en Kontraktafhændelse, som ikke i mindste Maade kan være Genstand for Afkræftelse. Noget andet er det derimod, at det Provenu, den Købesum, som derved fremkommer, bør tilfalde og tilkomme Boet, og det, hvad enten den allerede er bleven udbetalt til Udlægshaveren, eller den endnu beror hos Inkassator, eller Auktionskøberen endnu ikke har betalt den, fordi Fristen endnu ikke er udløben. Den Værdi, der saaledes fremkommer, bør altsaa tilfalde Boet. Naar man nu skulde anvende dette paa det Tilfælde, som den ærede sidste Taler omtalte: Udlæg af fast Ejendom ved Føgden eller Skifteretten, tror jeg, at den Betragtning vil føre til, at det maa undersøges og af Domstolene afgøres, hvorvidt Udlægshaveren — den, der har faaet Udlæg til Forauktionering og vil overtage en Ejendom og faar Udlæg ved Føgden til Ejendom — har faaet Fyldestgørelse derved. Det vil neppe være saa vanskeligt; det kan i adskillige Tilfælde bero paa et Skøn; men tilnærmelsesvis vil man dog kunne komme til det, og saa vil Proces mellem ham og Konkursboet blive afgjort derhen, at den Fyl-